

Gràcies, mestre

La carta que va enviar Albert Camus al seu professor de primària en rebre el Nobel

Albert Camus va néixer el 7 de novembre del 1913 a Mondovi (Algèria) i va morir el 4 de gener de 1960 a Villeblevin (França). El seu pare va marxar del món quan el petit només tenia un any. I la seva mare era analfabeta i patia sordesa. Va ser educat per l'àvia materna. Recordem el novel·lista, dramaturg, filòsof i periodista francès llegint la carta que el 1957, en rebre el premi Nobel de literatura, va dedicar a Louis Germain, el seu mestre de primària.

Foto: Julie Edgley

19 de novembre de 1957

Benvolgut senyor Germain,

He deixat que la commoció que m'envoltava aquests dies es reduís una mica, abans de parlar-li amb tot el cor. He rebut un honor massa gran, que no havia buscat ni demanat.

Però quan vaig sentir la notícia, el meu primer pensament, després de la meua mare, va ser per a vostè. Sense vostè, sense la mà afectuosa que va allargar al petit pobre nen que era jo, sense el

seu ensenyament i exemple, res de tot això hauria existit. No dono gaire importància a aquesta mena d'honors, però si més no aquest em dóna l'oportunitat de dir-li què ha significat i continua significant vostè per a mi, i per garantir-li que els esforços, el treball i el cor generós que hi posava continuen ben vius en un dels seus estudiants que, malgrat l'edat, mai ha deixat de ser el seu alumne agraït.

Una abraçada, amb totes les meves forces,

Albert Camus

Versió original

19 novembre 1957

Cher Monsieur Germain,

J'ai laissé s'éteindre un peu le bruit qui m'a entouré tous ces jours-ci avant de venir vous parler un peu de tout mon cœur. On vient de me faire un bien trop grand honneur, que je n'ai ni recherché ni sollicité.

Mais quand j'ai appris la nouvelle, ma première pensée, après ma mère, a été pour vous. Sans vous, sans cette main affectueuse que vous avez tendue au petit enfant pauvre que j'étais, sans votre enseignement, et votre exemple, rien de tout cela ne serait arrivé. Je ne me fais pas un monde de cette sorte d'honneur mais celui-là est du moins une occasion pour vous dire ce que vous avez été, et êtes toujours pour moi, et pour vous assurer que vos efforts, votre travail et le cœur généreux que vous y mettiez sont toujours vivants chez un de vos petits écoliers qui, malgré l'âge, n'a pas cessé d'être votre reconnaissant élève.

Je vous embrasse, de toutes mes forces.

Albert Camus

Vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=b4fCrva9DB0>

Foto: New York World-Telegram and Sun Photograph Collection, 1957.